

ministeren jo ogsaa gøre, det har han udtalt.

Der er i Betænkningen omtalt et Samraad angaaende Fastsættelsen af Aarets Kapitelstakst. Det var ikke rejst af mig, men af et enkelt Medlem her i Tinget, som vistnok ikke er til Stede. Men da der nu i Dag er fremsat et Lovforslag om denne Sag, skal jeg ikke omtale det; der vil blive Lejlighed dertil, naar dette Lovforslag kommer til første Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 25—29 i Udvalgets Liste af *Landbrugsministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 451) vedtoges uden Afstemning.

§ 13 (se Tillæg A. Sp. 107), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1—5 i Udvalgets Liste af *Landbrugsministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 445) vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Udenfor Dagsordenen har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet for at fremsætte de to ved Mødets Begyndelse anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Der blev i forrige Samling vedtaget et Lovforslag her i Tinget om Forlængelse af Helsingør—Hornbæk-Banen til Gilleleje. Forarbejderne til denne Jernbane er nu saa langt fremskredet, at man ønsker meddelt Koncession paa Banen. Imidlertid kan dette ikke lade sig gøre uden yderligere Lovhjemmel, idet den bestaaende Lov af 1908 foreskriver, at der ikke i det enkelte Finansaar kan meddeles Eneret paa Anlæg af mere end 4 af de i Loven nævnte Baner. Jeg ser ikke nogen Grund til, at man ikke skulde meddele denne Jernbanekoncession allerede paa dette Tidspunkt, naar det ønskes af Ansøgerne, og jeg tillader mig derfor at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v.*, hvilket Lovforslag simpelt hen gaar ud paa, at der uanset Bestemmelsen i Lovens § 13 maa meddeles Koncession

eller Eneretsbevilling paa Forlængelse af Helsingør—Hornbæk-Banen til Gilleleje.

Jeg skal dernæst fremsætte *Forslag til Lov om Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord*. Da jeg i Fjor den 12. Marts fremsatte et Lovforslag om Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord, blev der rettet stærke Bebrejdelser imod mig, fordi jeg ikke var naaet til at indtage, hvad man kaldte et klart og fast Standpunkt i denne Sag, men havde maattet nøjes med at foreslaa en Lukning af Hvide Sande i Forbindelse med en Genemgravning af et midlertidigt Udløb ved Gødelen og Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af, hvad der videre vilde være at foretage. Man ønskede her i Tinget at naa til en endelig og positiv Ordning. Men det viste sig, da Lovforslaget efter en meget udførlig Udvalgsbehandling kom til anden Behandling her i Tinget, at Folketinget stod delt i tre Mindretal, som hver for sig ønskede sin Løsning. Det Forslag, som blev vedtaget her i Salen, gik ud paa, at der skulde foretages en Istandsættelse af Molerne med en Bekostning af 1,675,000 Kr., hvortil endda kom 100,000 Kr. til Digeanlæg rundt omkring paa Fjordens Kyster. Men saa ringe var Forslagsstillerens Tillid til deres eget Forslag, at de ved tredje Behandling indsatte to Ændringer, en, hvorved Istandsættelsen blev betegnet som midlertidig, og en anden, hvori der forlangtes nedsat en Kommission til Undersøgelse af, hvad der videre skulde foretages. Det var den Fasted og Klarhed, Forslagsstillerne var naaet til for denne Sags Vedkommende, og med denne Affattelse blev Lovforslaget vedtaget ved tredje Behandling den 28. Maj med 35 Stemmer. Det var altsaa paa saa sent et Tidspunkt, at enhver Løsning maatte siges at frembyde stor Risiko, den Risiko, at Arbejdet ikke kunde naa at blive ført til Ende, inden Efteraarstormene kom. Jeg var for mit Vedkommende meget spændt paa at erfare, om det virkelig skulde blive min Lod at staa overfor en endelig Beslutning af Rigsdagen om at gennemføre en Ordning, der havde en saa ringe Tilslutning i dette høje Ting, og om hvis Usikkerhed selve Lovforslagets Tekst bar saa stærke Vidnesbyrd. Lovforslaget kom til Forhandling i Landstinget, men paa Grund af den tilstrækkeligt omtalte Udvandring, som fandt Sted i Landstinget i Anledning af Grundlovssagens Behandling, og hvorved Samarbejdet blev afbrudt, naaede Sagen ikke igennem, og jeg har derfor været henvist til i den forløbne Tid,